

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoKR/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117208327
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117208327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Viery Zolákovej, v spore žalobcu: JUDr. Miloš Levrinc, PhD., so sídlom kancelárie J. Kozáčka 13E, 960 01 Zvolen, správca konkurznej podstaty úpadcu STAVIA, a.s. v konkurze, so sídlom Majerská cesta 96, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35 688 360, proti žalovanému: JUDr. Miloš Hnat, so sídlom kancelárie Tkáčska 2, 080 01 Prešov, správca konkurznej podstaty úpadcu GLANCE HOUSE, s.r.o. v konkurze, so sídlom Štúrova 129, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 796 425, o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 2Cbi/6/2017-220 zo 14. februára 2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. určuje, že pohľadávka žalobcu prihlásená do konkurzného konania vyhláseného na majetok úpadcu GLANCE HOUSE, s.r.o. „v konkurze“, sídlo: Štúrova 129, Vranov nad Topľou, 093 01, SR, IČO: 36 796 425, vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 4K/36/2016, prihláškou zo dňa 21.12.2016, por. č. 1, zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod por. č. 69, je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky 1.124.328,64 € (istina 625.739,14 € + úroky z omeškania 498.589,50 €) nesporná (považuje sa za zistenú).

II. určuje, že žalobca je veriteľom pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania vyhláseného na majetok úpadcu GLANCE HOUSE, s.r.o. „v konkurze“, sídlo: Štúrova 129, Vranov nad Topľou 093 01, SR, IČO: 36 796 425, vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 4K/36/2016, prihláškou zo dňa 21.12.2016, pod por. č. 1, zapísaná v zozname pohľadávok úpadcu pod por. č. 69, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky 1.124.328,64 € (istina 625.739,14 € + úroky z omeškania 498.589,50 €).

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške tejto rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Vychádzal zo skutkového zistenia, že, v zmysle písomnej Zmluvy o dielo zo dňa 4.6.2009 v znení neskorších dodatkov, uzatvorenej podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka („Zmluva o dielo“), vykonával žalobca ako zhotoviteľ pre spoločnosť B. H., W..Y..R., so sídlom Y. XXX, B. K. I., H.: XX XXX XXX, ako objednávateľa dielo: „Výstavba bytového domu GLANCE HOUSE v O. K. P. T.". Objednávateľ

sa na základe tejto zmluvy zaviazal zaplatiť veriteľovi STAVIA, a.s. „v konkurze“ cenu diela vo výške 3.323.929,98 eur.

3. Na základe bodu 5.1. zmluvy o dielo si veriteľ STAVIA, a.s. uplatnil u objednávateľa B. H., W..Y..R.. cenu diela za vykonané čiastkové plnenie, a to nasledujúcimi faktúrami, ktoré neboli uhradené : faktúra č. 312100028, splatná dňa 27.3.2010 vo výške 187.499,10 eur, k dnešnému dňu neuhradená vo výške 31.442,29 €, č. 312100088, splatná dňa 24.3.2010 vo výške 56.613,45 eur, č. 312100089, splatná dňa 28.4.2010 vo výške 125.474,16 eur, č. 312100129, splatná dňa 30.5.2010 vo výške 93.128,18 eur, č. 312100134, splatná dňa 6.6.2010 vo výške 120.121,56 eur, č. 312100135, splatná dňa 6.6.2010 vo výške 198.959,50 eur, spolu vo výške 625.739,14 eur.

4. V zmysle čl. XVI., ods. 16.3. zmluvy o dielo bol dohodnutý aj nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % fakturovanej časti ceny diela za každý deň omeškania, najviac však do 15 % ceny diela podľa článku IV. Zmluvy o dielo, t.j. najviac do sumy 498.589,50 eur.

5. Za splnenie pohľadávok Objednávateľa B. H., W..Y..R., pochádzajúcich zo zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o dielo zo dňa 4.6.2009 prevzala ručenie spoločnosť GLANCE HOUSE, s.r.o. (úpadca) na základe písomnej Dohody o prevzatí ručiteľského záväzku zo dňa 18.6.2009. Nakoľko rokovania s objednávateľom o úhrade pohľadávok veriteľa boli neúspešné, bol k ich zaplateniu vyzvaný ručiteľ - žalovaný, a to písomnou výzvou zo dňa 21.6.2010. Úpadca na písomnú výzvu nijako nereagoval.

6. Ku dňu vyhlásenia konkurzu na dlžníka (úpadcu) - GLANCE HOUSE, s.r.o., „v konkurze“ predstavovala výška uvedených úrokov z omeškania nasledovné sumy: zo sumy 31.442,29 eur od 28.3.2010 až do 22.11.2016 - vo výške 38.218,10 eur, zo sumy 56.613,45 eur od 25.3.2010 až do 22.11.2016 - vo výške 68.898,57 eur, zo sumy 125.474,16 eur od 29.4.2010 až do 22.11.2016 - vo výške 150.306,25 eur, zo sumy 93.128,18 eur od 31.5.2010 až do 22.11.2016 - vo výške 110.217,20 eur, zo sumy 120.121,56 eur od 7.6.2010 až 22.11.2016 - vo výške 141.743,44 eur, zo sumy 198.959,50 eur od 7.6.2010 až 22.11.2016 - vo výške 234.731,27 eur.

7. Keďže súčet vypočítaných úrokov z omeškania prevyšuje maximálne dohodnutú výšku úroku z omeškania vo výške 498.589,50 eur, žalobca si uplatnil prihláškou zo dňa 21.12.2016 do konkurzu vyhláseného na majetok dlžníka (úpadcu) - GLANCE HOUSE, s.r.o., „v konkurze“, okrem istiny 625.739,14 eur, úrok z omeškania v celkovej výške 498.589,50 eur.

8. Uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.5.2011, č. k. 1K 20/2011-171 bol vyhlásený konkurz na majetok veriteľa: STAVIA, a.s. „v konkurze“, so sídlom Majerská cesta 96, Banská Bystrica 974 01, SR, IČO: 35 688 360 a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Miloš Levrinc, so sídlom kancelárie J. Kozáčka 13E, 960 01 Zvolen, SR. Toto Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2011 a vykonateľnosť dňa 17.5.2011.

9. Správca ako žalobca za veriteľa STAVIA, a.s. „v konkurze“ podal na Okresný súd Vranov nad Topľou dňa 15.05.2012 na žalovaného 1/ - B. H., W..Y..R.. a žalovaného 2/ - GLANCE HOUSE, s.r.o., (úpadca) žalobu o zaplatenie 625.739,14 eur s prisl., pričom súdne konanie je vedené pod spis. zn. 8Cb/49/2012, v ktorom sa žalobca domáha vydania rozsudku, ktorým súd uloží žalovaným povinnosť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 625.739,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne maximálne do sumy 498.589,50 eur zo sumy 31.442,29 eur od 28.03.2010 do zaplatenia, zo sumy 56.613,45 eur od 25.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 125.474,16 € od 29.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 93.128,18 eur od 31.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 120.121,56 eur od 7.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 198.959,50 eur od 7.6.2010 do zaplatenia, a nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného, v ktorom nebolo doposiaľ vo veci rozhodnuté. Správca si za veriteľa do konkurzu vyhláseného na majetok dlžníka (úpadcu) - GLANCE HOUSE, s.r.o., „v konkurze“ uplatnil pohľadávku s príslušenstvom v celej výške, pretože do dnešného dňa ani spoločnosť B. H., W..Y..R., ani úpadca GLANCE HOUSE, s.r.o., „v konkurze“ neuhradili uplatnenú pohľadávku, a to ani len čiastočne. Veriteľ STAVIA, a.s. „v konkurze“ súčasne oznámil, že uhradením pohľadávky zo strany B. H., W..Y..R., zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť úpadcu GLANCE HOUSE, s.r.o. „v konkurze“.

10. Dňa 13.3.2017 bolo zo strany žalovaného správcu žalobcovi doručené písomné Oznámenie o popretí pohľadávky čo do právneho dôvodu a výšky v celom rozsahu, nakoľko podľa jeho názoru je pohľadávka neevidovaná v účtovníctve GLANCE HOUSE, s.r.o., „v konkurze“. Medzi STAVIA, a.s. „v konkurze“ a GLANCE HOUSE, s.r.o. „v konkurze“ nikdy neexistoval žiadny zmluvný a ani obchodný vzťah, Dohoda o prevzatí ručiteľského záväzku je v rozpore so záujmami dlžníka a dohodou s financujúcou bankou, vykonanie diela nebolo podľa neho preukázané, nedošlo k dokončeniu diela, preto neuznáva faktúry vystavené STAVIA, a.s. „v konkurze“ za vykonanie diela, práce neboli odsúhlasené, GLANCE HOUSE, s.r.o. vystavila za nedokončenie diela penalizačné faktúry, ktoré započítala s uplatnenými záväzkami STAVIA, a.s. „v konkurze“.

11. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 15.11.2016, č.k. 4K/36/2016 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: GLANCE HOUSE, s.r.o., so sídlom Štúrova 129, 093 01 Vranov nad Topľou, ICO: 36 796 425 a za správcu bol ustanovený JUDr. Miloš Hnát, so sídlom kancelárie Tkáčska 2, 080 01 Prešov (žalovaný). Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 224/2016 dňa 23.11.2016.

12. Zo zápisníc z pojednávania a výsluchov súvisiaceho spisu vedeného na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 18Cb/49/2012 vyplýva, že stavba bola zhotovená spoločnosťou STAVIA, a.s. v rozsahu asi 95 % predmetu diela. Práce, ktoré boli fakturované, boli reálne zhotovené, pričom boli zistené niektoré vady a nedorobky, ktoré boli odstraňované. V kontexte s dôvodmi popretia však s oboznámených výpovedí nie je zrejmé, či súvisia s penalizačnými faktúrami vystavenými spoločnosťou B. H., W..Y..R...

13. Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 28 ods. 1, § 32 ods. 1, 2, 3, 5, 9, 14, § 203a ods. 1, 2, 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“).

14. Vychádzajúc z obsahu spisu súd prvej inštancie konštatoval, že predmetná žaloba bola podaná v súlade s § 32 ods. 9 ZKR v zákonom stanovenej lehote, keďže táto bola podaná dňa 24.3.2017 e-mailom a dňa 27.3.2017 v písomnej podobe, pričom písomné oznámenie správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, teda žalobcovi bolo doručené dňa 14.3.2017.

15. Súd prvej inštancie považoval popretie pohľadávky pôvodným správcom žalovaného pre neevidenciu v účtovníctve GLANCE HOUSE, s.r.o. v konkurze, pre neexistenciu zmluvného obchodného vzťahu medzi STAVIA, a.s. v konkurze a GLANCE HOUSE, s.r.o. v konkurze, pre rozpor dohody o prevzatí ručiteľského záväzku so záujmami dlžníka a dohodou s financujúcou bankou, pre nevykonanie a nedokončenie diela, neodsúhlasenie faktúr a pre vystavenie penalizačných faktúr, ktoré boli započítané s uplatnenými záväzkami STAVIA, a.s. v konkurze za nedôvodné.

16. Z vykonaného dokazovania v rámci preskúmvacej právomoci popieracieho prejavu správcu bolo zistené, že vystavené faktúry boli riadne objednávateľom B. H., W..Y..R.. z väčšej časti prevzaté, neboli však uhradené napriek tomu, že neboli reklamované, ani vrátené. Stavba bola pritom skolaudovaná v prvej polovici mája 2010. Z predloženej dohody o úprave vzájomných vzťahov medzi zhotoviteľom STAVIA, a.s. a objednávateľom B. H., W..Y..R.. zo dňa 11. 8. 2009 zároveň vyplýva, že prvá časť stavby, tzv. skelet bola vykonaná riadne a včas, čo potvrdil konateľ B. H., W..Y..R.. Tvrdenia žalovaného o nevykonaní prác, resp. ich vykonaní inou osobou neboli osvedčené žiadnymi dôkazmi, teda žalovaný ani neoznačil ten subjekt, ktorý namiesto žalobcu (zhotoviteľa) predmetné práce vykonal.

17. Žalovaný námietku absolútnej neplatnosti dohody o prevzatí ručiteľského záväzku zo strany GLANCE HOUSE, s.r.o. bližšie nezdôvodnil, jeho argumentácia je pritom v rozpore s prejavom vôle zástupcu spoločnosti, ktorý túto dohodu v tom čase podpisoval a svoj podpis úradne overil. Obdobne namietaný rozpor Dohody o prevzatí ručiteľského záväzku so záujmami dlžníka a dohodou s financujúcou bankou nemá vplyv na záväzky úpadcu voči tretím osobám, ale zakladá iba ich vzájomné nároky z porušenia dohody.

18. Vo vzťahu k penalizačným faktúram vystaveným objednávateľom sa súd prvej inštancie stotožnil s tvrdeniami žalobcu v celom rozsahu.

19. Po vyhodnotení dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca pri prihlasovaní pohľadávok v zákonom stanovenej lehote (§§ 28,29 ZKR) jednoznačne a dostatočne preukázal právny dôvod, poradie, vymáhateľnosť a výšku prihlásenej pohľadávky a túto v danej lehote doložil všetkými relevantnými listinnými dôkazmi, preukazujúcimi v nej uvedené skutočnosti. Vychádzal pritom z povinnosti strán sporu pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§150 C.s.p.), čoho neoddeliteľnou súčasťou je okrem opísania rozhodujúcich skutočností o veci samej aj označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný však na preukázanie svojich skutkových tvrdení, resp. na popretie tvrdení protistrany žiadne dôkazy neoznačil a ani tvrdenia žalovaného výslovne nepoprel, preto sa tieto považujú za nesporné (§ 151 C.s.p.). Správca je pritom v plnom rozsahu viazaný úkonmi, ktoré v konkurznom konaní vykonal, nie je v konaní oprávnený rozširovať dôvody popretia pohľadávky a jej právnych dôvodov nad pôvodný rámec a súd sa môže zaoberať výlučne len výškou popretých pohľadávok a len dôvodom, ktorý uviedol v popretí na základe predložených listinných dôkazov.

20. O trovách strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

21. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaný. Odvolacie dôvody podriadil pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, teda namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Vyslovil názor, že neboli splnené procesné podmienky konania z dôvodu iného označenia veriteľa na prihláške pohľadávky a iného v žalobe, teda neboli splnené zákonné podmienky totožnosti účastníkov na strane popretého veriteľa, resp. žalobcu. S touto námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom v rozhodnutí nevysporiadal.

22. Žalovaný nepovažoval za preukázaný nárok žalobcu, a to aj s poukazom na obsah spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 8Cb/49/2012, v ktorom boli vykonané dôkazy, ktoré spochybňujú oprávnenosť prihlásenej pohľadávky žalobcu vyplývajúcej z dohody o prevzatí ručiteľského záväzku uzavretej medzi spoločnosťou STAVIA, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako ručiteľom. Obsahom dohody o prevzatí ručiteľského záväzku zo strany GLANCE HOUSE, s.r.o. malo byť splnenie dlhu objednávateľa B. H., W..Y..R.. zo zmluvy o dielo, t.j. predovšetkým zaplatenie všetkých faktúr vystavených objednávateľom B. H., W..Y..R.. za vykonané práce. Úlohou súdu prvej inštancie v predmetnom spore bolo zisťovať oprávnenosť jednotlivých fakturácii za vykonané práce s dôrazom na to, že iba dve faktúry boli odsúhlasené aj investorom, čo vyvoláva pochybnosť, či došlo k oprávneniu žalobcu požadovať plnenie, keďže neboli preukázané jednotlivé práce ako podklad pre fakturáciu.

23. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so znením bodu 2.2 dohody o prevzatí ručiteľského záväzku, z ktorého je zrejmé, že povinnosť okamžitého plnenia by mala prejsť na základe písomnej výzvy ručiteľa. Žalobca sa však v predmetnom spore domáhal príslušenstva pohľadávok vyplývajúcich z jednotlivých faktúr od dátumu ich splatnosti, nie od momentu, kedy sa štatutárny zástupca ručiteľa mohol o dlhu dozvedieť, čo je po dátume 21.6.2010. Odvolateľ upriamil pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že súd prvej inštancie ignoroval posúdenie oprávnenosti penalizačných faktúr vystavených spoločnosťou B. H., W..Y..R.. vo vzťahu k spoločnosti STAVIA, a.s., ako dodávateľovi diela ako aj s následnými započítacími prejavmi, ktoré mali, resp. mohli mať za následok zánik pohľadávky žalobcu tak voči spoločnosti B. H., W..Y..R.. ako aj voči spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o.. To, že stavba GLANCE HOUSE bola skolaudovaná ešte nesvedčí o tom, že zo strany spoločnosti STAVIA, a.s. došlo k vykonaniu prác v súlade so zmluvnými dojednaniami. Nakoniec tieto dokončil investor, resp. tento odstraňoval nedorobky po dodávateľovi, čo bolo preukázané svedeckými výpoveďami v konaní Okresného súdu Vranov nad Topľou vedenom pod sp. zn. 8Cb/49/2012. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy ani skutočnosť, že spoločnosť STAVIA, a.s. listom zo dňa 22.4.2010 vypovedala zmluvu o dielo voči spoločnosti B. H., W..Y..R.., v dôsledku čoho je sporné požadovať úhradu faktúr, ktoré boli splatné po tomto termíne od spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o. vzhľadom na znenie zmluvy o dielo, resp. dohody o prevzatí ručiteľského záväzku. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo tento zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

24. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním z 1.4.2019. Trval na tom, že dôvody uvádzané v popieracom prejave správcu nezodpovedajú skutočnosti a nevylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak ako bola prihlásená. Podčiarkol podstatu incidenčného konania, ktorého predmetom

nie je posúdenie právneho vzťahu medzi stranami sporu v celej jeho šírke a hĺbke. Stotožnil sa s konštatovaním súdu prvej inštancie, že vystavené faktúry zhotoviteľa spoločnosti STAVIA, a.s. boli z väčšej časti prevzaté objednávatelom spoločnosťou B. H., W.Y.R., tieto neboli uhradené napriek tomu, že neboli reklamované a ani vrátené. Z dohody o úprave vzájomných vzťahov medzi spoločnosťou STAVIA, a.s. a objednávatelom spoločnosťou B. H., W.Y.R., zo dňa 11.8.2009 vyplýva, že prvá časť stavby, tzv. „skelet“ bola vykonaná riadne a včas, čo potvrdil konateľ spoločnosti B. H., W.Y.R... Znamená to, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno k tvrdeniam, že práce, ktoré boli obsahom faktúr neboli vykonané, resp. že dielo nebolo vykonané. Trval na tom, že stavba bola pred kolaudáciou a táto bola skolaudovaná v prvej polovici mája 2010, čo popiera tvrdenie žalovaného, že nebolo preukázané vykonanie jednotlivých prác ako podklad pre fakturáciu. Keby totižto nedošlo k vykonaniu, dokončeniu, resp. odovzdaniu diela, nemohlo dôjsť ani ku kolaudácii.

25. Tvrdenia žalovaného o dôvodnosti penalizačných faktúr spoločnosti B. H., W.Y.R.. a ich započítaní na záväzky tejto spoločnosti považoval žalobca za účelové a nepreukázané. Zdôraznil, že nemá vedomosť, žeby takéto faktúry boli spoločnosti STAVIA, a.s. doručené, žalovaným nebolo zdôvodnené konkrétne o akú sankciu, či zmluvnú pokutu ide, za aký čas, akého porušenia zmluvných povinností sa mal zhotoviteľ STAVIA, a.s. dopustiť. Žalovaný neoznačil, o ktoré penalizačné faktúry sa jedná a tiež neuviedol a ani neoznačil úkony, ktorými mali byť tieto penalizačné faktúry započítané. Tvrdenia žalovaného, že dohoda o prevzatí ručiteľského záväzku bola uzavretá v rozpore so záujmami dlžníka a dohodou s financujúcou bankou považoval žalobca za právne irelevantné vo vzťahu k záväzkom s tretími osobami, teda vo vzťahu medzi GLANCE HOUSE s.r.o. a STAVIA, a.s.. Žalobca sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného týkajúcou sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Poukázal na prihlášku zo dňa 21.12.2016 bod 1, bod 49, voľná príloha prihlášky bod 5, ktorý svedčí o tom, že prihlášku a žalobu podala oprávnená osoba. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

26. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného svoju repliku nepredložil.

27. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

28. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

29. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

30. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa vecnej legitímácie žalobcu odvolací súd poukazuje na dôvody, pre ktoré žalovaný poprel pohľadávku žalobcu, medzi ktorými dôvodmi nie je namietaná neoprávnenosť úpadcu prihlásiť pohľadávku do konkurzu, ktorú námietku žalovaný predložil až v predmetnom spore. Odvolací súd nepopiera, že po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu ako veriteľa bol v súlade s § 40 ods. 2 ZKR oprávnený za úpadcu konať výlučne správca, keďže podľa § 14 ods. 5 písm. a/ ZKR po začatí konkurzného konania je dlžník obmedziť výkon činnosti len na bežné právne úkony, ktorých vymedzenie je uvedené v § 10 cit. zákona.

31. Podľa § 10 ZKR bežné právne úkony podnikateľa alebo osoby vykonávajúcej inú činnosť ako podnikanie na účely tohto zákona sú právne úkony, ktoré sú nevyhnutne potrebné na zabezpečenie

riadneho výkonu tých činností, ktoré sú predmetom ich podnikania alebo inej činnosti. Bežné právne úkony fyzickej osoby na účely tohto zákona sú tiež tie právne úkony, ktoré sú nevyhnutne potrebné na zabezpečenie jej životných potrieb, ako aj životných potrieb tých, voči ktorým má fyzická osoba vyživovaciu povinnosť. Za bežný právny úkon na účely tohto zákona sa nepovažuje

- a) založenie obchodnej spoločnosti, družstva alebo inej právnickej osoby,
- b) nadobudnutie účasti alebo prevod účasti na obchodnej spoločnosti, družstve alebo inej právnickej osobe,
- c) prevod nehnuteľnosti alebo prenájom nehnuteľnosti alebo iného majetku, ktorého hodnota predstavuje významný podiel na celkovej hodnote majetku dlžníka, prípadne ich zaťaženie vecným bremenom,
- d) uzatvorenie zmluvy o úvere, o pôžičke alebo o inom dočasnom poskytnutí alebo prijatí peňažných prostriedkov,
- e) zabezpečenie cudzieho záväzku, prevzatie cudzieho záväzku, pristúpenie k cudziemu záväzku alebo poskytnutie sľubu odškodnenia za škodu spôsobenú treťou osobou,
- f) urobenie právneho úkonu bez primeraného protiplnenia alebo zvýhodňujúceho právneho úkonu,
- g) urobenie iného právneho úkonu ukracujúceho záujmy veriteľov na uspokojení ich pohľadávok.

32. Z uvedeného dôvodu, zohľadňujúc charakter incidenčného konania, ktorého predmetom je len preskúmanie dôvodnosti popieracích dôvodov, odvolací súd považoval túto odvoláciu námietku za neprípustnú, teda za nedôvodnú.

33. Odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Obdo/70/2016, sp. zn. 1Obo/139/2007, nález Ústavného súdu SR II ÚS 409/2013, v zmysle ktorých „konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných, správcom v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave. Uplynutím lehoty (zákonnej alebo súdom predĺženej) na popretie prihlásených pohľadávok sa právo správcu uvádzať nové dôvody popretia pohľadávky prekluduje a prihlásená pohľadávka sa považuje v následne spornom rozsahu za zistenú. Opačný postup súdu spočívajúci v preskúmaní existencie prihlásenej pohľadávky, ak bola správcom popretá len jej vymáhateľnosť a správca ju nepoprel čo do dôvodu, by totiž nahrádzal nečinnosť správcu, čo je neprípustné (§ 32 ods. 1, ods. 5 a ods. 17 ZKR) a aj v rozpore s čl. 2 ods. 2 ústavy, nakoľko zákon o konkurze preskúmanie prihlásených pohľadávok zveruje správcovi a nie konkurznému súdu. Správca nemôže zodpovednosť za svoju nečinnosť prenášať na konkurzný súd.“

34. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam je potrebné uviesť, že žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie žiadnu zo svojich námietok nepreukázal dôkazmi, v dôsledku čoho neunesol dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam, ktoré boli popreté žalobcom, preto sa nemohli považovať za preukázané (§ 151 ods. 1 CSP).

35. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v súlade ustanovením § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne vrátane výroku o trovách konania, ktoré rozhodnutie je súladné s úspešnosťou žalobcu v predmetnom spore.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, teda žalobcovi úspešnom v odvolacom konaní bol priznaný nárok na náhradu trov tohto konania proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

37. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).